

Gândul

Necorupb

O, cum se duce gândul pe căile astrale
și în infimul clipei, ajuns la infinit,
destramă karma sortii din mitice pocale
la porți întredeschise pe muchii de cuțit.

Nu poate nici lumina vreodată să ajungă
acolo unde gândul deja a fost ajuns
și nici trăirea clipei nu poate să se stingă
căci tot ce face gândul rămâne nepătruns.

Pe ce suport ajunge la marginile lumii? –
sau dincolo de margini, în infinitul mic
al clipei resimțite, trecând prin toți atomii
ce par a face timpul aproape din nimic?

Pe muchii de-ndoială această paradigmă,
cu mintea mă împinge, mereu mai hotărât,
spre detașarea calmă de tragica enigmă
adusă de-ntrebarea: ce-a fost la început?